

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

آموزش کیفی ، برابری و توسعه پایدار
ببینشی کل گرایانه از طریق چهار کنفرانس جهانی یونسکو
۲۰۰۸-۲۰۰۹

اداره آموزش کمیسیون ملی یونسکو-ایران
فروردین ۱۳۸۸

فهرست مطالب

۱. مقدمه ۲
۲. فرصتهایی برای یادگیری در همه سنین و مراحل زندگی ۳
۳. آموزش برای چه ؟ ارزشها ، شناخت و مهارتها برای توسعه پایدار ۴
۴. فراگیری : فراهم ساختن زمینه های یادگیری مادام العمر برای همه ۵
۵. آموزش عالی و پژوهش در خدمت آینده پایدار ۷

ضمیمه ۱- موضوعات کنفرانسهای بین المللی

۱. مقدمه

طی دو سال جاری ، یونسکو چهار کنفرانس را در مورد آموزش سازماندهی کرده است :

- چهل و هشتمین کنفرانس بین المللی در مورد آموزش: آموزش فراگیر: مسیر آینده ، ۲۵- ۲۸ نوامبر ۲۰۰۸، ژنو، سوئیس .
- کنفرانس جهانی آموزش برای توسعه پایدار : حرکت به سوی نیمه دوم ملل متحد ، ۳۱ مارس- ۲ آوریل ۲۰۰۹ ، بن ، آلمان .
- ششمین کنفرانس بین المللی آموزش بزرگسالان : یادگیری و زندگی برای یک آینده ماندگار: قدرت یادگیری بزرگسالان، ۱۹- ۲۲ مه ۲۰۰۹، بلم ، برزیل .
- کنفرانس جهانی آموزش عالی در سال ۲۰۰۹ : پویایی های جدید آموزش عالی و پژوهش برای تغییر اجتماعی و توسعه ، ۵ جولای ۲۰۰۹ ، پاریس ، فرانسه .

حدود بیست کنفرانس و گردهمایی منطقه ای و زیر منطقه ای برای تدارک این کنفرانسهای جهانی برگزار شده است .

توسعه و شکوفایی اقتصادی جوامع، به توانایی کشورها در آموزش همه اعضای جامعه و فراهم نمودن یادگیری مادام‌العمر برای آنان بستگی دارد. یک جامعه خلاق و نوآور نه تنها شهروندان خود را برای تطبیق و سازگاری با تغییرات آماده می‌سازد، بلکه آنان را برای مدیریت و تاثیرگذاری بر تغییرات نیز هدایت می‌کند. آموزش فرهنگ‌ها را غنی می‌سازد، درک متقابل را فراهم می‌کند و به ایجاد جوامع صلح طلب منجر می‌شود. یونسکو به آموزش به عنوان یک حق و عامل اصلی توسعه کامل ظرفیت‌های انسانی صحنه می‌گذارد.

(راهبرد میان مدت ۲۰۱۳-۲۰۰۸ یونسکو، پاراگراف ۳۲)

نظام آموزشی مانند هر نظام دیگری، مجموعه پیچیده‌ای است که از بخش‌های متقابلی تشکیل شده است که هویتی کلی (مشترک) را تشکیل می‌دهند. آنچه که در یک بخش اتفاق می‌افتد بر بخش‌های دیگر اثرگذار است. به هر ترتیب، نظام‌های آموزشی غالباً به شکلی پراکنده و از هم گسیخته دیده شده‌اند. چهار کنفرانس فوق، فرصت بی‌نظیری را برای تعریف دقیق‌تری از یک رویکرد کل‌گرایانه و بحث در مورد شیوه‌های بهبود نظام‌های آموزشی از چشم اندازه‌ها و زاویه‌های متفاوت با توجه به جنبه‌های متعددی که بر کیفیت و برابری آنها تاثیر گذار است، فراهم می‌سازند.

۲. فرصت‌هایی برای یادگیری در همه سنین و مراحل زندگی

روندهای جهانی اثرگذار بر آموزش، نظام‌های آموزشی را به بازنگری، انطباق، تغییر و پیش بینی نیازهای اقتصادی و اجتماعی فرا می‌خواند. جهانی شدن و مهاجرت دو نمونه از این گرایش‌ها و وابسته هستند. جهانی شدن که از فناوری مشتق شده است، موجب ادغام اقتصادی پیشرونده گردیده و تنوعات و نابرابریهای فزاینده‌ای را در بین و داخل کشورها گسترش بخشیده است. روز به روز، انسانهای بیشتری در جستجوی کار و زندگی بهتر مهاجرت می‌کنند. مهاجرت‌های بین‌المللی به دو شکل داوطلبانه و اجباری بر اساس آمارهای جدیدی ثبت شده است. در سال ۲۰۰۵، نزدیک به ۱۹۰ میلیون نفر، حدود ۳٪ از جمعیت جهان خارج از کشور خود زندگی می‌کردند، چنین وضعیتی نیاز به مهارت‌ها و شناخت جدیدی از جمله صلاحیت‌های بین‌فرهنگی دارد. همچنین شهرنشینی بافت اجتماعی شهرهای جهان را تغییر داده است. بیش از نیمی از جمعیت جهان در شهرها و نزدیک به یک سوم از آنها در حلیه‌های اطراف شهرها زندگی می‌کنند. طی ۵۰ سال گذشته، بیش از ۸۰۰ میلیون نفر از مناطق روستایی به شهرها مهاجرت کرده‌اند. چنین تحرکات

جمعیتی نیاز به روشهای جدیدی از یادگیری دارد که انسجام و درک اجتماعی و شراکتهای جدید اجتماعی را ترویج کند .

هنگامی که جوامع با چنین تغییرات سریعی مواجه می شوند ، یکپارچه تر و از نظر شناختی فشرده تر می شوند ، شهر وندان نیاز به توانمندیهای جدیدی برای حل مشکلات ، تغییرات ، انطباق و تفکر انتقادی دارند. توسعه یک کشور بیش از پیش به سطح تعلیم و تربیت و توانمندیهای جمعیت بستگی دارد. بر همین اساس ، یادگیری مادام العمر برای همه ، باید به عنوان یک اصل سازمان دهنده اصلاحات نظامهای آموزشی تلقی شود .

نظامهای آموزشی می توانند به شیوه های متفاوت تحت پوشش قرار دادن تمامی کودکان ، جوانان ، بزرگسالان و سالمندان را در همه سنین ، خصوصا از طریق فراهم ساختن زمینه های دسترسی برابر آنها به همه مراحل و مدارج آموزشی ، همچنین از طریق ارتباطات و انتقالات باز و انعطاف پذیر میان نظام آموزش رسمی و غیر رسمی و در بین انواع متفاوت نهادها و مسیرها ، ترویج کنند. بنا بر این تلاشهای هماهنگی که انجام می شود باید منجر به تامین مشارکت همه اعضای جامعه گردد و در صورت لزوم حمایت های ویژه ای از گروههای آسیب پذیر صورت پذیرد . لازم است که شراکتهایی بین ذینفعان کلیدی که می توانند فرآیند انتقال به سوی آموزش فراگیر مادام العمر را هدایت کنند ، ایجاد شود. این ذینفعان (عاملان) خانواده ها ، مراقبین ، معلمان و متخصصان دیگر آموزشی ، همچنین افرادی که در بخشهای دیگر آموزشی فعالیت می کنند (یعنی بهداشت و خدمات اجتماعی) ، استادان و پژوهشگران دانشگاهها ، آموزشیاران مراکز تربیت معلم ، مدیران ملی ، محلی و حتی در سطح مدارس ، بخش خصوصی ، جامعه مدنی و اعضای گروههای در اقلیتی که در مخاطره طرد اجتماعی اند را شامل می شوند.

یادگیری و آموزش بزرگسالان ، دو عنصر مهم یادگیری مادام العمر را تشکیل می دهند ، که در بین آنها سواد آموزی ، به عنوان عامل پایه محسوب می شود. این دو عامل مهارتها و طرز تلقیهای را تقویت می کنند که رفاه فردی و اجتماعی و شهروندی فعال را ارتقا می بخشند که افراد را برای انجام انتخابهای مسئولانه برای آینده توانمند می سازد و ضمن کمک به پاسخگویی به نیازهای فنی مرتبط با کار ، تغییرات و پیشرفتهای شغلی را تسهیل می کند .

دریک جامعه یادگیرنده ، خانواده ، جامعه ، جهان کار ، فعالیتهای اوقات فراغت ، همچنین رسانه ها و فناوریهای جدید اطلاعاتی و ارتباطی باید به عنوان منبعی برای یادگیری ، همچنین عواملی که بر نقش نظامهای آموزشی تاثیرگذارند ، محسوب شوند. بنا بر این سیاستها و تجارب یادگیری مادام العمر در صورتی موفق می شوند که کشورها پیشرفت بیشتری را در شناخت ، اعتبارگذاری و اعتبارسنجی صلاحیتهای کسب شده در چارچوبهای متفاوت آموزشی از جمله در نظام آموزش رسمی و غیر رسمی کسب کرده باشند.

۳. آموزش برای چه؟ ارزشها، شناخت و مهارتها برای توسعه پایدار

بر اساس گزارش سالهای ۲۰۰۸-۲۰۰۷ توسعه انسانی، حدود یک میلیارد از انسانها که در مرز بقا هستند، با کمتر از ۱ دلار در روز زندگی می کنند و ۲/۶ میلیارد - ۴۰٪ از جمعیت جهان با کمتر از ۲ دلار در روز زندگی می کنند. آموزش کیفی، نقشی محوری در تقلیل فقر، بهبود سطح معیشت و توانمندسازی مردم ایفا می کند و عنصری اساسی برای ایجاد جوامع پایدارتر و سالمتر محسوب می شود.

به دلیل تاثیرات آشکاری که گرم شدن کره زمین و تغییر اقلیم دارد، اکنون محیط زیست و موضوعات مربوط به آن در راس دستور کارهای سیاسی قرار گرفته اند، اما این نکته آشکار است که تغییر اقلیم و موضوعات دیگر مربوط به بقای زمین - از جمله مواردی که به آب، انرژی، کشاورزی، غذا، بهداشت و تنوع زیستی وابسته اند - باید در چارچوب گسترده تری از توسعه پایدار در نظر گرفته شوند. آنها به طور تفکیک ناپذیری به مشکلات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی از جمله فقر گسترده، توسعه نابرابر اقتصادی، رشد جمعیت، از دست دادن تنوع فرهنگی و زبان شناختی و محروم ماندن از امکانات و فرصتهای آموزشی وابسته اند.

سوال آموزش برای چه به طور فزاینده ای در مرحله اول به کیفیت آموزش و انطباق آن با نیازها، محتوا و روشهای آموزشی، به ویژه در چشم انداز توسعه پایدار وابسته است. هدف دهه آموزش برای توسعه پایدار ملل متحد (۲۰۱۴-۲۰۰۵) که توسط یونسکو سازماندهی شده است، دگرگون سازی روشها و اهداف آموزشی از طریق تشویق کشورها به جهت یابی مجدد نظامهای آموزشی است. مفهوم جهانی توسعه پایدار حول سه عنصر کلیدی: جامعه، محیط زیست و اقتصاد، همراه با فرهنگ به عنوان یک بعد زیر بنایی متمرکز شده است. بر این اساس، آموزش برای توسعه پایدار، یادگیری مادام العمر، برای کسب ارزشها، شناخت و مهارتها را در نظر دارد که به کودکان، جوانان و بزرگسالان کمک می کند راه حلهای جدیدی برای مشکلات اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی که بر زندگی آنها تاثیرگذار است، بیابند.

آموزش کیفی دارای محتوایی بسیار متنوع است و شناخت مناسبی از زبانها (از جمله زبان مادری)، ریاضیات و علوم برای انتقال ارزشهای احترام به حقوق بشر و تنوع همچنین مهارتهای اجتماعی را شامل می شود. ارزیابی های ملی، منطقه ای و بین المللی در اواسط سالهای ۱۹۹۰ نشان می دهند که در بسیاری از کشورهای جهان، نتایج به دست آمده در زبان، ریاضیات و موضوعات دیگر هنوز در حد مطلوب نیست، لازم است بدون اتلاف وقت، تامل و پژوهش لازم در مورد چگونگی ادغام این موضوعات مهم و آموزش آنها در نظامهای آموزشی رسمی و غیر رسمی صورت پذیرد بدون اینکه حجم مواد آموزشی و متون درسی برای یادگیرندگان در هر سن یا گروه اجتماعی افزوده

شود. همچنین، آموزش و نقش معلمان نیز باید متحول شود زیرا آموزش در صورتی می تواند تغییر کند که معلمان و آموزشیاران نیز تغییر کنند.

ده سال از انتشار گزارش کمیسیون بین المللی آموزش برای قرن بیست و یکم یونسکو که توسط ژاک دلور تهیه شده، گذشته است که تاکید بر چهار ستون یادگیری (دانستن، به کار بستن، همزیستی با دیگران و چگونه بودن) داشته است، اما یادگیری هنوز بر توسعه مهارتهای شناختی و مشابه سازی دانش متمرکز شده است. این امر اقدامی اساسی است اما در همان زمان، برنامه ها و شرایط یادگیری نیز باید به شیوه بهتری درک خود، دیگران و جهان پیرامون را ارتقا بخشند.

۴- فراگیری: فراهم ساختن زمینه های یادگیری مادام العمر برای همه

آموزش یک کالای عمومی و یک حق انسانی است که هیچ انسانی نباید از آن محروم شود، و نقش مهمی در توسعه انسانی و اجتماعی ایفا می کند. رویکرد جهانی یونسکو که بر مبنای حقوق انسانها شکل گرفته است، آموزش کیفی فراگیر را مد نظر دارد که پاسخگوی نیازهای یادگیری پایه است و زندگی همه یادگیرندگان را بدون توجه به زمینه ها و شرایط آنها با تاکید ویژه بر گروههای آسیب پذیر و حاشیه ای غنی می سازد. این گروهها شامل کودکان، جوانان و بزرگسالان با نیازهای آموزشی خاص، مهاجران و عشایر، اقلیتهای قومی، زبانی، مذهبی یا فرهنگی، کودکان کار و خیابان و جوانان، بزرگسالان بی سواد، مردم روستایی، پناهندگان یا بی خانمانها، افرادی که در حوزه های پس از جنگ و بلایای طبیعی زندگی می کنند، قربانیان خشونت، دختران، زنان و کودکان آلوده به ویروس HIV و ایدز، است.

بنا بر این مشکلات و موانع متعددی برای آموزش و سیاستهای مربوط به گروههای اولویت دار وجود دارد که برای جبران توازن و رفع نابرابری لازم می باشند. مدارس و فضاهای دیگر آموزشی باید برای برآوردن نیازهای همه افراد جامعه دگرگون شوند و با تنوع فراگیرندگان اعم از سن، منشا اجتماعی، ویژگیهای فردی یا فرهنگی در چشم اندازی از توسعه پایدار انطباق یابند. این امر بدین معنی است که ساختارها و روشها متنوع و انعطاف پذیر گردند و برنامه های درسی و آموزشی، و روشهای آموزشی متناسب با فراگیرندگان بهبود و انطباق یابند. برای مثال، برای آموزش زبان مادری در سالهای اولیه؛ عرضه غذا و اقدامات پیشگیرانه مربوط به بهداشت و سلامت برای همه دانش آموزان در صورت نیاز، ایجاد مدارس و فضاهای آموزشی مطمئن، سالم و قابل دسترسی برای همه افرادی که یاد می گیرند، آموزش می دهند و کار می کنند، ایجاد ارتباط بین آموزش و جهان کار، یا با تشویق طرز تلقیها، مواد و برنامه های یادگیری که فرآیند اجتماعی شدن دو جنس را متحول نماید.

یک چالش اساسی تضمین این مطلب است که مفهوم فراگیری به نحوی در سیاستهای ملی منعکس شود که از یک طرف، کودکان و جوانانی که از نظام ثبت نام رسمی محروم شده اند، همچنین جوانان و میانسالانی که امکان دسترسی به آموزش رسمی و غیر رسمی را نداشته اند، به طور فعالانه ای تحت پوشش قرار داده شوند، از طرف دیگر، مدارس و نهادهای دیگر آموزشی، خصوصاً نهادهای آموزش عالی به همان شکل متنوع گردیده و به اندازه کافی انعطاف پذیر گردند، چنانکه بتوانند پاسخگوی نیازهای هر یک از فراگیرندگان باشند.

در چارچوب نظام آموزش رسمی، تلاشهای مربوط به گسترش ثبت نام باید از طریق سیاستهای مربوط به گسترش کیفیت آموزشی در همه سطوح همراه گردد، به نحوی که تضمین کند کودکان و جوانان محروم به مدارس راه یابند و موفق شوند. این امر پیامدهایی بر تعلیم، محتوا و برنامه های درسی، روشهای تعامل و مناسبات بین مدارس و جامعه دارد. چالشهای مشابهی نیز در چارچوبهای نظام آموزشی غیر رسمی وجود دارد که لازم است پاسخهای مناسبی، مطابق با انواع نیازهای یادگیری ارائه شوند. سرانجام، چنانکه قبلاً بیان شد، برای تحقق آموزش فراگیرتر، ارتباطات و پلهای بین آموزش رسمی و غیر رسمی باید مورد مطالعه قرار گرفته و تقویت گردند. آموزش عالی و پژوهش در ایجاد و انتشار دانش مرتبط با همه این جنبه ها برای تدوین سیاستهای مرتبط با اهداف فراگیری، نقشی اساسی ایفا می کنند.

۵. آموزش عالی و پژوهش در خدمت آینده پایدار

آموزش عالی طی دهه گذشته همواره توسعه داده شده است. در سال ۲۰۰۵، ۱۳۸ میلیون دانشجو ثبت نام کرده اند که از سال ۱۹۹۹ نزدیک به ۵۰٪ افزایش یافته است، که فشارهای مالی جدی بر بسیاری از نظامها وارد ساخته است. علیرغم این گسترش، در بسیاری از مناطق در حال توسعه، خصوصاً زیر صحرای افریقا، و آسیای جنوبی و غربی، بخش بسیار کمی از جوانان به آموزش عالی دسترسی دارند. بنا براین، ترویج دسترسی برابر و فراگیر یک قلمروی مهم از سیاست گذاریهای عمومی، همراه با تضمین کیفیت را تشکیل می دهد. به ویژه در چارچوب جامعه جهانی شده و متنوع از عرضه آموزش عالی که به ظهور آموزش عالی بین المللی و فرامرزی وابسته است. آموزش عالی نیروی پیش برنده توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ملتها و مردم به مثابه یک ظرفیت ساز بوم زا، به عنوان یک مروج حقوق بشر، همبستگی عقلانی بین المللی، توسعه پایدار، صلح و عدالت است. نهادهای آموزش عالی به عنوان مراکز آموزش، پژوهش و مباحثه علمی، نقشی اساسی در تولید و تشریح دانش ایفا می کنند و دانشجویان را برای دامنه گسترده ای از مشاغل و مسئولیتها در جامعه آماده می سازند. در چارچوب تغییر سریع فناوری، نهادهای آموزش عالی باید

به دانشجویان ظرفیتها، مهارتها و فرصتهایی اهدا کنند که آنها را قادر سازد به طور مداوم با نیازهای جوامع دانش مدار منطبق گردند.

در سیاست گذاریهای عمومی مربوط به توسعه اقتصادی و اجتماعی یا تخصیص اعتبارات، آموزش عالی و آموزش پایه نباید به عنوان دو قلمروی متمایز و جدا پنداشته شوند. نهادهای آموزشی و پژوهشی عالی نقشی هدایت کننده در حذف فقر، ترویج نوآوری در زمینه شرایط آموزشی و یادگیری در چارچوبهای متفاوت، در مراکز تربیت معلم و در سطح گسترده تر در پیشبرد توسعه پایدار و تحقق اهداف بین المللی توسعه از طریق شناخت و پژوهش، ایفا می کنند.

موضوعات فوق سوالات متعددی از جمله اینکه نهادهای آموزش عالی چه باید انجام دهند، اما همچنین اینکه چگونه انجام دهند یعنی بعد اخلاقی آموزش عالی و پژوهش و مسئولیتها و تعهدات اجتماعی آنها را مطرح می سازد. مسئولیت اجتماعی نه تنها با درگیر سازی اجتماعی نهادهای آموزش عالی و توسعه سیاستهای فراگیر برای پاسخگویی به نیازهای جوانان و بزرگسالان آسیب پذیر و طرد شده ارتباط دارد، اما همچنین با اصول و راهبردهای آموزش و پژوهش نیز مرتبط می باشد. در این ارتباط، نهادهای آموزش عالی باید ارزشها و طرز تلقیهای را در میان دانشجویان ترویج دهند که مسئولیت آنها را نسبت به جامعه و حساسیت آنها را نسبت به واقعیتهای ملی، محلی و جهانی تقویت کند.

۶. نتیجه گیری

این مطلب به طور بدیهی مشخص گردید که آموزش برای جوامع سالم، صلح طلب و متوازن بدون فقر الزامی است و هیچیک از اهداف بین المللی توسعه نمی توانند بدون آموزش تحقق یابند. یونسکو باید تضمین کند که آموزش برای همه به مثابه یک اولویت در دستور کار جهانی باقی بماند و از تلاشهای کشورها برای تحقق شش هدف آموزش برای همه تا سال ۲۰۱۵، با تاکید ویژه بر برابری حمایت کند. اما اقدامات سازمان در حوزه آموزش فراتر از این گسترش داده شده است. با هدف نهایی توسعه پایدار، توجه مشخص تری باید به فراگیری، تجانس اجتماعی و عدالت اجتماعی برای یادگیری مادام العمر و نقش آموزش عالی و پژوهش صورت پذیرد.

این موضوع، چالش مشخصی برای یونسکو برای سازماندهی چهار کنفرانس بین المللی در زمینه آموزش و تعداد بسیاری از نشستهای تدارکاتی منطقه ای در فاصله زمانی کمتر از یک سال است. موفقیت همه آنها نه تنها به تدارک دقیق و تلاش گسترده ای برای بسیج نیروها نیاز دارد، بلکه همچنین به تلاش قابل توجهی برای تعیین و نشان دادن ارتباطات و همگراییها در میان موضوعات و جریاناتی که در مورد مشکلات و چالشها در بین آنها وجود دارد، نیز بستگی دارد.

چنانچه این کنفرانسها در تعریف بینش ما از آموزش در جهان امروز و قلمروی آن با تدوین همان پیامها سهیم باشند و انتخابها و رویکردهای متجانس و مکمل را مشخص نمایند ، یونسکو برای همراهی و حمایت از توسعه آموزش در سطح ملی برای سالهای آینده ، بهتر مجهز خواهد گردید. رویکرد مشترکی که در چهار کنفرانس مطرح شده است ، این است که نظامهای آموزشی باید برابری و فراگیری ، آموزش کیفی ، انعطاف پذیری و نوآوری را تشویق کنند . آنها بر این باور استوار گردیده اند که آموزش یک حق ، یک پایه و پیش شرطی برای توسعه پایدار است و یادگیری رویدادی مادام العمر است . این کنفرانسها فرصت بی نظیری برای گفتگوی گسترده در مورد اولویتهای آموزشی فراهم می سازند و مسیرهای هدایت کننده را برای تصمیم گیران و ذینفعان دیگر برای دگرگون سازی نظامهای آموزشی ، تهیه می کنند .

بر اساس چارچوبها و توافقات زیرمنطقه ای ، منطقه ای و بین المللی موجود ، کنفرانسها باید ضرورت تامل و جهت یابی دوباره نظامهای آموزشی رسمی و غیر رسمی را ارتقا بخشند و تدوین خط مشی های عینی را برای توجه مسئولان آموزشی و ذینفعان دیگر در سطوح ملی و بین المللی تشویق نمایند . نقش غیر قابل جایگزینی معلمان از ضرورت ویژه ای برخوردار است .

یک جامعه مدرن شهروندان خود را نه تنها برای استقبال و انطباق با تغییرات بلکه برای مدیریت و تاثیرگذاری بر آنها نیز آماده می سازد . کشورها برای اینکه نظامهای آموزشی خود را فراگیر ، برابر ، کیفی و پشتیبان توسعه پایدار سازند ، چه باید انجام دهند ؟ نظامهایی که دسترسی برابر و با کیفیت را برای همه فراگیران ، در هر مرحله ای از زندگی ترویج بخشند ؟ چگونه آموزش عالی و پژوهش می توانند به انتظاراتی که از آنها برای هدایت تغییر و پیشرفت در جامعه می شود ، پاسخ دهند ؟ در شرایطی که منابع محدود مالی وجود دارد ، چه سطوحی از آموزش باید در اولویت قرار داده شوند ؟ هیچ پاسخ روشنی برای این سوالات وجود ندارد . یک نکته از گزارش دلور می تواند به مثابه آینه ای برای ارزیابی آموزش کمک کند : " انتخاب یک نوع از آموزش به معنی انتخاب یک نوع از جامعه است " .

جوامعی که در آنها فقر ، نابرابریهای گسترده ، تبعیض و انحصار وجود دارد ، مسیر غلطی از توسعه را پیموده اند . نظامهای آموزشی که در آنها نابرابری ، تبعیض و انحصارات وجود دارد، در افزایش نابرابریهای اقتصادی و اجتماعی و انحراف از مسیر توسعه پایدار و برابر که ما در پی تحقق آنها هستیم ، سهیم بوده اند. جوامع پایدار بر اساس این باور شکل گرفته اند که هر انسانی حق یادگیری ، توان مشارکت ، و تعهد به اینکه دیگران نیز از منافع توسعه برخوردار گردند ، دارد. مجموعه کنفرانسهای یونسکو در نظر دارد تاملی پویا و گسترده را در مورد قدرت دگرگون سازی آموزش در خدمت این رویکرد و درگیرسازی سیاست گذاران ، پژوهشگران و انواع گسترده نهادها در بازنگری نظامهای آموزشی - از اوان کودکی تا آموزش عالی در تشکیلات رسمی و غیر رسمی - برای ترویج برابری ، یادگیری مادام العمر ، نوآوری و توسعه پایدار، تشویق کنند .

این کنفرانسها می توانند و باید برای شتاب حرکت سیاسی در زمان کوتاهی که تا سال ۲۰۱۵ باقی مانده است - تاریخی که برای تحقق اهداف آموزش برای همه در نظر گرفته شده است- و تسریع پیشرفت حق آموزش برای هر کس و در هر سنی ، سهمیم باشند.

ترجمه م. محب حسینی

ضمیمه ۱: موضوعات کنفرانسهای بین المللی

الف- چهل و هشتمین کنفرانس بین المللی در مورد آموزش
" آموزش فراگیر : مسیر آینده "

موضوعات :

- ۱- رویکردها ، حوزه و محتوا (گسترش درک نظری و عملی آموزش فراگیر)
- ۲- سیاستهای عمومی (نشان دادن نقش دولتها در توسعه و اجرای سیاستهای آموزشی فراگیر)
- ۳- نظامها ، ارتباطات و انتقالها (ایجاد نظامهای آموزشی فراگیر که فرصتهایی برای یادگیری مادام العمر عرضه می سازند)
- ۴- فراگیران و آموزشیاران (کمک به ایجاد فضا و شرایط متناسب یادگیری که در آن معلمان بتوانند انتظارات و نیازهای متنوع فراگیرندگان را رفع نمایند)

ب- کنفرانس جهانی آموزش برای توسعه پایدار

" حرکت به سوی نیمه دوم دهه ملل متحد "

موضوعات

- تناسب دهه آموزش برای توسعه پایدار در مواجه شدن با چالشهای کلیدی توسعه پایدار
- ایجاد شراکت برای آموزش برای توسعه پایدار
- ظرفیت سازی برای آموزش توسعه پایدار
- دهه آموزش برای توسعه پایدار و فرآیند آموزش - یادگیری

ج- ششمین کنفرانس بین المللی آموزش بزرگسالان

" یادگیری و زندگی برای یک آینده ماندگار: قدرت آموزش بزرگسالان "

موضوعات:

- حذف فقر و توسعه پایدار
- فراگیری و مشارکت
- کیفیت یادگیری و آموزش بزرگسالان
- سیاستها ، ساختارها و تامین اعتبار یادگیری و آموزش بزرگسالان
- سوادآموزی و توانمندیهای کلیدی

د- کنفرانس جهانی آموزش عالی در سال ۲۰۰۹

" پویایی های جدید آموزش عالی و پژوهش برای تغییر اجتماعی و توسعه "

موضوعات اصلی

- بین المللی کردن ، منطقه ای کردن و جهانی شدن
- برابری ، دسترسی و کیفیت
- یادگیری ، پژوهش و نوآوری

هریک از این موضوعات از نقطه نظرات متفاوت مورد بررسی قرار خواهد گرفت به ویژه از نقطه نظر:

- نقشها و مسئولیتهای عاملان عمومی و خصوصی
- ظهورمدلها و رویکردهای جدید

- امکاناتی که توسط ICT و آموزش از راه دور (ODI) شامل منابع آموزشی باز فراهم شده است
- موضوعات مربوط به سرمایه گذاری و تامین اعتبار
- موضوعات مربوط به حاکمیت و مدیریت

جلسه افتتاحیه به دو موضوع اصلی اختصاص یافته است :

- ۱- نقش آموزش عالی در مواجهه شدن با چالشهای عمده جهانی (توسعه پایدار ، آموزش برای همه ، حذف فقر)
- ۲- تعهد و مسئولیت اجتماعی آموزش عالی

موضوع خاص : احیای آموزش عالی در آفریقا